
STUDENT!

Numărul 2

BUCUREȘTI

Februarie 2005

FOAIE STUDENTEASCĂ DE PROTEST

DESPRE SESIUNE
... și alte calamități

Se distribuie
GRATUIT

PSIHOZA UNEI SESIUNI

Nu puțină lume susține că studenția este cea mai frumoasă perioadă din viața unui om. Majoritatea studenților înclină să aprobe cu entuziasm această idee, dar nu ezită să devieze de la poziția lor inițială, în confruntarea cu sesiunea și cu “păcatele” ei. Supunându-le unei interpretări polarizate, examenele constituie perioada crucială din viața unui student, momentul în care își conturează personalitatea și își impune ieșirea din anonim (cel puțin pentru studentul de anul I). Desprins din exclusivismul obscurității, el se eliberează de exterior și își impune singularitatea. Aceasta, pe de o parte. Există, însă, o viziune macabră asupra sesiunii, viziune împărtășită, nesurprinzător, de cvasi-totalitatea studenților. Intoxicat cu virusul propriei sale trăiri, studentul este torturat de imaginea morbid-apocaliptică a examenelor și se transformă într-o persoană distantă și greu de abordat. Ciudată, dar nu mai puțin reală, mi-a părut sintagma unui prieten care, nu demult, retrăia senzația dură și exigentă a ceea ce el numea “*stressiunea*”.

Cinism? Pesimism? Luciditate?

Sau poate toate trei?

Cert este că atunci am înțeles pe deplin puternicele implicații ale acestui concept asupra mentalului fiecăruia. “Sesiunea”, înainte de a fi o perioadă, este un concept. Un concept care presupune, *a priori*, o formă - mai mult sau mai puțin conștientă - de constrângere.

Studentul se transpune într-o realitate paralelă, care-l depersonalizează și-l transformă în prizonier al propriei conștiințe. În clipa de față, nu mai am nici cea mai mică îndoială privind existența unei “psihoze a sesiunii”. Ca stare de spirit și de fapt, sesiunea se concretizează într-o serie de atitudini și de efecte patologice adânc înrădăcinate, chiar traumatizante. În aceste condiții, fiecare sesiune constituie un test de anduranță care probează cu succes adagiul nietzschean “*Ce nu mă doboară, mă face mai puternic*”.

Dragoș M.

MANIFEST

Suntem studenți! Și suntem nemulțumiți! Nemulțumiți de condițiile din cămine, de reducerea facilităților acordate studenților și de birocratia excesivă. Nemulțumiți de tirania non-valorii și a incompetenței, de așa-zisele reforme care transformă școala românească într-o pepinieră de nulități.

Lucrurile trebuie să se schimbe, și atât cât ne stă în putință vom încerca să schimbăm și noi ceva. Nu putem conta pe asociații și ligi. Toate formele de organizare studențești au eșuat ori s-au compromis. Înscrierea într-o ligă a devenit doar un mijloc de a obține diverse avantaje. Ligile nu mai reprezintă interesele studenților, liderii lor manifestand o revoltătoare lipsă de atitudine față de problemele cu care se confruntă studenții. În schimb, aceiași lideri se folosesc de marea masă a studenților pentru a se căpătui sau pentru a-și lansa cariere de activiști în diverse partide politice.

Edităm această foaie pentru a ne exprima nemulțumirea, pentru a trage un semnal de alarmă și, nu în ultimul rând, pentru a da un exemplu. Proiectul **Student!** s-a născut la Timișoara și s-a răspândit și în celelalte centre universitare din țară. Această foaie apare periodic grație efortului intelectual și financiar al unui grup de studenți, nefiind finanțată de vreun partid politic sau organizație. Fondatorii foii și o parte din colectivul de redacție sunt membri ai organizației naționalist-creștine Noua Dreaptă, care susține această inițiativă.

Prin **Student!** vă puteți exprima nemulțumirile, vă puteți face auziți! Contactați-ne, semnalați-ne problemele voastre, trimiteți-ne articolele voastre! Nu sunteți singuri! **Student!** este prezent!

Fabricarea unui mit: VALENTINE'S DAY

După avalanșa de inimioare și emisiuni siropoase la televizor, v-ați dat seama deja că se apropie din nou “Velântains dei”. Sărbătoarea îndrăgostiților? Nu. Mai degrabă sărbătoarea kitsch-ului, a cumpărăturilor, a declarațiilor de dragoste trase la xerox sau copiate de pe internet. Agresați în fiecare an cu această “sărbă-

toare” moștenită pe calea tubului catodic de la Fratele cel Mare, am ajuns treptat să ne-o asumăm, fără să știm prea bine despre ce e vorba. Articolul ce urmează prezintă pe scurt istoria acestei sărbători și modul artificial în care ea s-a impus în conștiința popoarelor “civilizate” ale lumii.

Ziua de 14 februarie marchează în calendarul catolic ziua sfântului Valentin, un cetățean roman care a trăit în secolul al III-lea, despre care surse din cadrul Bisericii Catolice spun că ar fi fost martirizat pentru că a refuzat să renunțe la religia creștină. Un alt sfânt cu același nume (Valentin, episcop de Terni) a avut aceeași soartă cinci secole mai târziu și este prăznuit de catolici în aceeași zi.

De-a lungul timpului au fost vehiculate diferite versiuni despre viața și activitatea sfântului Valentin, nici una nefiind confirmată în vreun fel. Astfel, s-a spus că Valentin ar fi fost preot creștin, că ar fi cunoscut multe cupluri, că s-ar fi îndrăgostit pe cind era închis la Roma de fiica temnicerului care-l păzea și că i-ar fi scris acesteia o scrisoare de dragoste, sau că ar fi murit în ziua de 14 februarie anul 269. În lipsa unor probe sau mărturii convingătoare, toate aceste versiuni rămân simple speculații.

Mult mai plauzibilă pare varianta con-

form căreia această sărbătoare și legendele care o acompaniază fac parte din campania Bisericii Creștine din primele secole de existență, de înlocuire și asimilare a tradițiilor și sărbătorilor păgâne, precreștine. În acest sens, merită menționat faptul că, în Imperiul Roman, ziua de 14 februarie era închinată zeiței Iunona, ocrotitoarea căsătoriei după unele legende.

Treptat, sfântul Valentin a devenit, în tradiția popoarelor occidentale, ocrotitorul îndrăgostiților, iar ziua de 14 februarie a devenit un prilej pentru tinerii îndrăgostiți de a-și trimite poezioare de dragoste, flori și alte daruri simbolice.

La începutul secolului al XIX-lea au apărut, în Statele Unite, primele felicitări comerciale (cărți poștale) având ca subiect “Valentine's day”. Acesta a fost semnalul pentru comercializarea tot mai accentuată a sărbătorii, pînă la acapararea ei totală de către cultura de masă a societății de consum. Astfel, această sărbătoare, ca și altele cum ar fi Ziua Tuturor Sfinților

(Halloween) sau chiar Crăciunul, este însoțită de numeroase lansări de produse mai mult sau mai puțin utile, de campanii promoționale de mare amploare și de alte evenimente cu caracter comercial.

În România, Biserica Ortodoxă prăznuiește pe sfântul Valentin la 24 aprilie, iar la 10 februarie este prăznuită sfânta muceniță Valentina. Un obicei tradițional românesc închinat îndrăgostiților este Dragobetele, care se sărbătorește pe 24 februarie, în strânsă legătură cu venirea primăverii și trezirea naturii la viață.

Dan G.

PROASTE OBICEIURI

Studentii abordează examenele în mai multe moduri. Unii, cu detașare, pentru că s-au pregătit tot semestrul. Pentru alții, sesiunea e o adevărată piatră de încercare. Existența le este bulversată pe parcursul celor două-trei săptămâni, au senzația că după această perioadă nu vor mai fi aceiași. În fine, cei mai simpatici mizează în reușita la examen pe șarmul personal sau pe noroc.

Din orice categorie am face parte, sesiunea mai poate fi interesantă și din alt punct de vedere. Mă refer aici la faptul că putem ajunge să ne cunoaștem mult mai bine profesorii. Un examen oral, de pildă, ne poate îmbogăți cu mult imaginea pe care o avem despre unul sau altul dintre profesorii noștri. Acesta e momentul când ies la iveală simpatiile dubioase pentru cutare sau cutare student și se manifestă prejudecățile și frustrările cele mai ascunse, lucruri nu tocmai potrivite statutului de dascăl. Sunt situații pe care le cunoaștem și pe care uneori le luăm în râs, dar cărora le putem cădea victime la un moment dat.

Cred, prin urmare, că este necesar să facem ceva în această privință. Dată fiind importanța facultăților ca instituții de formare a noastră ca specialiști și ca oameni, consider că avem tot dreptul să le pretindem profesorilor noștri un comportament de bun simț atunci când acesta lipsește.

Alex N.

PILELE DIDACTICE

Acum, în febra sesiunii, nu putem să nu ne gândim că avem de trecut încă o serie de foc din viața noastră studentască. Însă această etapă obligatorie care se repetă periodic nu trebuie să fie influențată decât de capacitatea noastră intelectuală, de posibilitățile noastre de a asimila materia predată la cursuri și din diferitele materiale pe care le avem la dispoziție. Însă, de multe ori, acest lucru nu se întâmplă. Intervine un factor care nu ține de student și capacitățile sale ci de cel care ne examinează: profesorul. Avem de-a face cu un subiectivism generat de atitudinea lingușitoare, de tipul “*să ne dăm bine pe lângă profu’ ca să fim văzuți mai bine*”, o atitudine des întâlnită la unii colegi de-ai noștri. Cu timpul, ei devin mâna dreaptă a profesorilor și, bineînțeles, sunt bine văzuți de aceștia.

Subiectivismul se manifestă la note, astfel că acești studenți fie primesc o notă mai mare decât merită fie primesc o notă de 5 nemeritată care să îi ajute să promoveze examenul. Situații ca acestea cred că le-am întâlnit cu toții. Dacă nu te

află printre preferații profesorului, poți fi tratat în mod diferit, fără să beneficiezi de indulgența de care au parte cei cu note “umflate”. Ba chiar, în unele cazuri, intransigența unui profesor din al cărui cerc de favoriți nu ai cinstea să faci parte, îți poate compromite șansele de bursă, făcându-te să te întrebi dacă nu cumva e mai rentabil să fii sociabil decât studios.

O altă situație care dă naștere subiec-

tivism din partea profesorilor este așa numita *discuție*, pe care profesorii vor să o aibă cu studenții la seminarii sau chiar la cursuri, pe o anumită temă. De multe ori, o părere contrară celei pe care o susține profesorul determină o atitudine defavorabilă la examene și influențează negativ nota primită. Și sunt sigur că exemplele pot continua. Cu astfel de exemplificări puteți contribui și

voi, trimițându-ne cazurile pe care le-ați întâlnit. Pentru că numai luând atitudine putem schimba acele lucrurile care, după părerea mea (și cred că și a voastră), merg într-o direcție greșită.

Alex M.

STUDENTII ȘI SPORTUL

“Am construit 400 de săli de sport” (hai, bre, lasă-ne!), o vorbă des întâlnită în campania electorală pe care cu greu am depășit-o. Iar eu îmi permit să întreb: Cui îi folosesc?

Mai este cineva dornic să facă sport?

Dacă da, în ce condiții putem beneficia de aceste săli?

Dar până să ne răspundă Nea Năstase la aceste întrebări (așteptați mult și bine), am să vă explic cam ce face un student în timpul în care ar putea să rupă sacii de box în bătaie sau să tragă de fiare, sau chiar să spargă geamul de la

rektorat cu mingea de oină*.

Studentii care vin în București la facultate, uită pentru ce au venit aici și, cu timpul, devin niște zombi cu cearcănele până în gură. Nu pentru că ar învăța până dimineață, ci din cauza berii care este rece și bună. Și cum o belea nu vine niciodată singură, vezi cazul “încă una și mă duc”, studentul nostru își bea toți banii uitând că trebuie să mai și mănânce. La rețeta de mai sus se adaugă 2 pachete de țigări/zi, se lasă așa timp de 4-5 ani și avem modelul tânărului “sănătos” tun. Și vă mai miră că un bun procent al tinerilor cu vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani arată ca bunicul?

Nu mai stați mirați și apucați-vă de sport!

Florin F.

Oina este un joc sportiv practicat între două echipe, pe un teren în aer liber. Jocul solicită o bună viteză de alergare, reflexe în mișcările de autoapărare de loviturile mingii, precizie în aruncarea și lovirea mingii. Oina sau “hoina”, cum i se mai spunea, este socotită un **joc sportiv național** pentru români, având, pe pământul românesc, o **vechime de cel puțin 6 secole**, așa cum menționează cronicile și hrisoavele care îi subliniază popularitatea de care se bucură printre copii și tineri, printre oșteni și voievozi. Prin modul de desfășurare a jocului, oina atrage atenția prin unele elemente care se întâlnesc și la alte jocuri sportive din diferite țări, cum ar fi *baseball*-ul american, jocul *paume* din Franța, *palsepool*-ul finlandez sau *schlagball*-ul german. Vizitați www.sportbiz.ro/froina pentru a afla mai multe despre acest sport.

STUDENT! vă recomandă:

Noua Dreaptă

Identitate națională :: revoluție spirituală
www.nouadreapta.org

AlterMedia

Fața nevazută a realității
<http://ro.altermedia.info>

Novopress

Portavocea răzvrătiților
<http://ro.novopress.info>

În următorul număr al Student!-ului, o pagină este A TA!
Trimite-ne articolul tău la adresa
student_bucuresti@yahoo.com

*Trimite-ne impresiile, sugestiile
și criticile tale la adresa:
student_bucuresti@yahoo.com*

*În spațiul virtual
ne găsiți la adresa:
www.student-tm.mxhost.net*